

III Неділя Звичайна 26.01 - 2.02.2014

Розклад Богослужінь:

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Неділя: 2 лютого 2014 р. – свято Стрітіння Господнього.

8.⁰⁰ год. – Розарій

8.³⁰ год. – Поклоніння Пресвятим Дарам.

Св. Меса – 9.⁰⁰ і 11.⁰⁰ год.

- На свято Стрітіння Господнього – освячення свічок.
- 1 субота місяця.
- 1 неділя місяця – благословення дітей
- **Катехези:** **Субота:** 11.⁰⁰ год. – дорослі.
16.0 год. – діти.

Неділя: Молодь після Св. Меси о 11.⁰⁰ год.

Конференція Єпископату України звертається з проханням зробити завтрашній день - добровільним днем посту, щоб нашу країну оминула війна і запанував мир.

Біблейський коментар на III Неділя Звичайна

Благаю вас, ... щоб ви були поєднані в однім розумінні й у одній думці.

Життя коринфської християнської спільноти почало занепадати. Деякі члени спільноти вели розпусне життя, хтось із християн судився з братом по вірі. Деякі зневажливо ставились до Євхаристії. Інші не вірили в тілесне Воскресіння Ісуса Христа. У спільноті панували суперечки і незгоди.

Як же Павло відреагував на весь цей хаос? Він не впадав у відчай, а довірив ситуацію Богові: «Вірний Бог, ... який і укріпить вас до кінця» (1 Кор 1,8-9). Перш ніж розібратися з конкретними проблемами, які розділяють віруючих, апостол дякує Богові за всі благословення, отримані цією церквою, а потім терпляче, один за одним, розбирає насущні хворобливі питання.

Це приклад для наших родин. Якщо у твоєму домі безлад і суперечки, не впадай у відчай. Христос допоможе розв'язати їх. Навіть якщо тобі здається, що ситуація вийшла з-під контролю, пам'ятай: твій дім - святиня, у якій живе Бог, і Він так просто не дозволить їй зруйнуватись! Господь невпинно виливає на вас Своє благословення, дарує благодать, необхідну для зцілення і примирення.

У своїй щоденній молитві благословляй свій дім. Використовуй святу воду. З усіх сил вправляйся в смиренності, прощенні і прийнятті своїх близьких. Задай цей тон усій родині. Непрощенні конфлікти - це наші незагоєні рани. Прощення ж роззброює і зцілює. Воно не тільки здатне розв'язати конкретні суперечливі ситуації, але й докорінно змінити домашню атмосферу. Зміна духу всередині ро-

Фред не зважав на Барбару. Тоді, чому жінка хлібороба змиралась, а Барбара може вдатися до спроби самогубства? Відмінність полягає у тому, що непорозуміння зароджується у стосунках між жінками. Століття тому жінки все робили разом: поралися на кухні, консервували продукти, прали одяг у струмку, молилися, переживали клімактеричний період та старіли. І після народження дитини тітки, бабусі та сусіди приходили показати, як сповивати, годувати та виховувати. Жінка мала велику моральну підтримку від спілкування з іншими представницями слабкої статі. Жінка ніколи не була самотньою. На жаль, сьогодні все змінилося. Більше немає великих родин, що позбавляє жінку впевненості та підтримки. Мати жінки живе у Коннектикуті, а сестра - у Техасі. Мало того, американські сім'ї переїжджають кожних три-чотири роки, що перешкоджає налагодженню дружніх стосунків із сусідами. Можна назвати ще один чинник, хоча його рідко визнають: американські жінки змагаються за економічну незалежність і не довіряють одна одній. Багато з них навіть не замислилися би про запрошення друзів додому, якщо у будинку не робили ремонту, не купували нових меблів. Як кажуть: «Ми так важко працюємо, щоб у домі було гарно та затишно, а там пусто!». Наслідком є ізоляційність (можемо назвати це ізоляцією), а її перший компаньйон - самотність.

(Далі буде)

Святий Тома Аквінський, пресвітер і Вчитель Церкви (28 січня)

Тома з Аквіну (1225-1274) до сьогодні залишається одним з найбільших скарбів не тільки домініканців, а й усієї Церкви. Він був настільки серйозним і впорядкованим мислителем, що створена ним система вивчення будь-якої сфери знань чи ідей працювала довгі століття, і папи останніх часів, починаючи з кінця XIX століття, закликають до неї повернутися.

Тома був відданий на виховання до монастиря Монте Кассіно, звідти подався до Неаполя, де познайомився з братами недавно заснованого Ордену Проповідників і запрагнув вступити до домініканців. Спротив сім'ї не дав результату, як і дворічний домашній арешт. Тома був скерований Орденом на навчання в Кельні, де тоді працював св. Альберт Великий. По завершенні навчання Тома викладав теологію в Парижі, в університеті Сорбони; потім в Італії був викладачем і папським проповідником. Помер по дорозі на Ліонський Собор, куди його запросив Папа Григорій X.

Він може бути для сучасних людей живою відповіддю на питання, як жити в правді і як її проголошувати. Побутує думка, що правда більше шкодить, ніж допомагає: вона раниць, завдає болю. Однак св. Тома у своїх пошуках істини навчився правильно проголошувати правду. Насамперед, перш ніж заперечувати, треба зібрати всі підстави й аргументи іншої сторони та уважно їх розглянути. А вже потім робити висновки, правильна певна інформація чи ні, і послідовно викладати власні доводи.

Саме так написана «Сума теології» – найвідоміший твір Томи Аквінського.

дини приводить до більшої єдності, а єдність, у свою чергу, сприяє зміцненню любові.

Тому сьогодні приділи особливу увагу прощенню. У ньому ти знайдеш вихід із конфліктної ситуації і зцілення свого серця.

«Господи, довіряю Тобі свій дім. Прийди, Святий Духу, і навчи нас прощати і любити одне одного. Нехай ми будемо єдині!»

Молитва забіганих (продовження)

Жити словом Божим Перебування у присутності Бога на щодень неможливе без постійного, систематичного живлення Божим словом. Чому? Тому що без цього живлення наша молитва стане мілкою, буде не так розмовою з Богом, як кружлянням довкола себе і власних справ. Слово Боже дає зовсім нову перспективу, оскільки дозволяє піднятися понад власним способом мислення та поглянути на своє життя у світлі віри.

Живлення Божим словом — це насамперед медитація, яка є сходженням об'явленої істини з розуму до серця. Практикована тривалий час, вона провадить до глибокої внутрішньої переміни та відкриває шлях до споглядальної молитви (контемпляції), яка дозволяє, як казав св. Ігнатій Лойола, бачити Бога в усьому.

Існує чимало методів контемпляції, але незалежно від того, який ми оберемо, одне є певним: на неї потрібен час. І саме тут ми торкаємося моменту найбільшого напруження в нас. Ми не маємо часу! У нас його так мало, що присвячувати його — причому систематично, щодня — на медитацію видається справою майже неможливою. Сьогодні ми націлені на кількість та ефект. У нашій праці — і в житті також — рахується успіх, продуктивність, виробництво. Чи можна дивуватися, що така «непродуктивна» діяльність, як молитва, навіть у когось, хто особисто зустрівся з Ісусом і хоче пережити життя у Його присутності, випадає з напруженого розкладу дня?

Але без часу на щоденну медитацію важко уявити християнське зростання. Вочевидь тут ідеться не про якісь довгі години, проведені на молитві, а про щось значно менше: про 20-30 хвилин, щоденно пожертвуваних Богові. Такий вибір часу молитви пов'язаний з обмеженістю, особистим рішенням, а також — не біймося цього слова — з євангельською радикальністю. Говорячи мовою занять із управління часом, ідеться просто про те, щоби включити особисту молитву в коло справ «важливих, хоч і не термінових», аби вона стала одним із пріоритетів дня. Ансельм Грюн OSB пише про це таким чином: «Складно не помітити факту, що чимало людей справді пригнічені величезною кількістю праці. Якщо, попри це, я хочу ставитися до молитви серйозно, так само серйозно, як до праці, то існує тільки один вихід: передбачити у плані свого дня постійний час для неї. Подібно як у важливих справах не можна поклатися на випадок, але обов'язково потрібно визначити для них певні терміни, так само я маю визначити сталий час для молитви, щоб вона не була справою випадку».

З проблемою, як знайти час для молитви, боровся також і о. Генрі Ноуен, голландський психолог і теолог, автор дуже популярних книжок про духовність. Бажаючи впорядкувати своє життя, він одного разу сім місяців провів у монастирі траппістів, де детально обговорив цю тему з абатом Джоном Едом. «Як я можу розвивати справді глибоке духовне життя, якщо я знову занурююся у вихор своєї праці?» — питав він. «Молитва є для мене чимось майже неможливим: у призначений для неї час я думаю про численні справи, які мені ще треба виконати». Отець Ед відповів йому: «Єдине рішення — це щоб ви визначили сталий порядок молитви, якого не можна порушувати без узгодження зі своїм духівником. Прошу, отче, визначити якийсь прийнятний час, а коли ви його вже визначите, то прошу його за будь-яку ціну дотримуватися. (...) Якщо ви від цього досвіду не відступите, а вистоїте, то почнете поступово розуміти, що різноманітні задуми, плани та обов'язки зовсім не такі пильні й важливі, як вам здавалося, і вони втратять свою владу над вами. Вони перестануть відбирати вашу увагу в час, призначений для контакту з Богом, і посядуть у вашому житті відповідне для них місце». (Далі буде)

Послання для жінок заклопотаних та нечуйних чоловіків (продовження)

Наведу приклад: Фред та емоційна Барбара не втілюють незвичного поєднання характеристик особистостей. Я зустрічав багато чоловіків та жінок, що конфліктують. Чоловікам, не лише тим, яких вчили не демонструвати своїх емоцій, важко відреагувати на емоції дружини. Чоловік не може відповідати вимогам дружини. Але замість оцінки чоловіка загалом та виявлення багатьох позитивних якостей, які переважають над недоліками, жінки зосереджують увагу на тому, чого йому бракує, і наголошують на цьому. Жінка є поряд із добрим чоловіком..., але їм чогось не вистачає!

Лише чоловік, одружений з такою жінкою, усвідомлює, яким нікчемним може бути життя. Цар Соломон мусив мати хоча б одну невдоволену жінку у своєму гаремі, бо написав: «Ліпше сидіти в землі пустинній, ніж з жінкою сварливою та злісною» (Прип. 21, 19). Пізніше її незадоволення він порівнює з «постійним капанням у дощову погоду» (Прип. 27, 15). Він має рацію! Роздратована жінка бігає, кричить, плаче та скаржиться. У неї завжди депресія, зіпсований відпочинок, вихідні, і загалом все життя. Вона може відмовитися готувати їжу, порядкувати чи доглядати за дітьми. Чоловік, бачачи злющу жінку п'ять днів на тиждень - нервує, повертаючись у «спустошений дім». Найгірше те, що часто чоловік не може відповідати баченню дружини. Він разів п'ять-шість чесно намагався переробити себе, але даремно. Леопард не може позбутися плям на шкурі, і неромантичний, небагатослівний чоловік не може перетворитися на чутливого співрозмовника. Таке становище у шлюбі є безвихідним... Насамперед жінка повинна усвідомити справжню причину свого розчарування. Зрозуміло, її чоловік не задовольняє потреб, але сумніваюся, що чоловіки колись робили це. Хіба сто років тому хлібороб повертався з поля і цікавився: «Як поводитися наші дітки?». Ні, він не звертав уваги на потреби жінки, так як